

ΘΕΣΠΡΩΤΙΚΟΝ ΒΗΜΑ

Αρχηγ. Β. Αναστασίου
Γραφείον Α. Παπασταύρου
Τετρακτύς 23

Η ΑΡΧΑΙΟΤΕΡΑ ΕΚΔΙΔΟΜΕΝΗ ΕΝ ΗΓΟΥΜΕΝΙΤΣΗ ΤΟΠΙΚΗ ΕΦΗΜΕΡΙΣ - ΟΡΓΑΝΟΝ ΤΩΝ ΘΕΣΠΡΩΤΙΚΩΝ ΣΥΜΠΕΡΙΝΤΩΝ

Έτος ιδρύσ. 1934. Περίοδος Γ' Αριθ. φύλλου 303408

Ίδιοκτητης ΔΗΜΗΤΡ. ΣΠ. ΣΑΛΟΥΚΑΣ Διευθυντής

ΚΥΡΙΑΚΗ 19 Ιουλίου 1959

ΑΝΘΕΛΛΗΝΙΚΗ ΠΕΝΤΑΣ

Όταν χάρις εις την σάφρον πολιτικήν της Κυβερνήσεως Καρμανλή, και με την εγκρίσιν των ενδιαφερομένων, υπεργεγράφησαν οι συμφωνίες της Ζυρίχης και του Λονδίνου, δια των οποίων απέδωκε η έλευθερία εις την μαρτυρικήν Κύπρον, οι πολιτικοί αντίπαλοι της Κυβερνήσεως, ανετέλθοντες ότι έχασαν ένα θέμα προσέφορον δια την σχαλίντων διαμαρτυριών των. Και τό έχασαν μάλιστα, με πλήρη πολιτικήν και ήθικην συντριβήν των και με νικήτριαν την Κυβέρνησιν. Έσπευσαν τότε να εύρουν άλλο. Και πάλιν πρωτοπόροι ευρέθησαν οι κομμουνιστάι και πρόμοι συνοδοιπόροι των οί κ. κ. Μαρκεζίνης και Βενιζέλου. Έδωσαν περὶ τό θέμα των βάσεων, τό ανύπαρκτον, άφού η Κυβέρνησις, δια τοῦ Προέδρου της κ. Κ. Καρμανλή, ρητώς διεβεβαίωσεν ότι ουδέμία απόφασις έχει ληφθή επί αυτού. Έπειδή κ' αυτό «εξέφτισε» ήρχισεν ή δημοκρατία δια τὸν κατηγόρου μενον επί κατασκοπείας εις βάρος της Έλλάδος Γλέζον, και συνεδυσάθη ή εκστρατεία με την «ρυγδαίον» ενός Γερμανού. Καθάρ και κομμουνιστική επιπόνησις, προς υποστήριξιν της οποίας ευρέθησαν επί το αυτό: Κ.Κ.Ε., Ε.Δ.Α., «Δημοκρατική Ένωσις» τού Τριφυλικού και οί κ. κ. Μαρκεζίνης και Βενιζέλου. Καί αν ήσαν οι πρώτοι τρεις οί ξιφουλκήσαντες, τό γεγονός, δέν θά εξέπλη

τε κανέναν. Σκοπός αὐτῶν ήτο και είναι, μονίμως, να κάμουν ότι και όσον κακόν ήμπορούν εις την Έλλάδα. Προς εξυπηρέτησιν τῶν γνωστών αυθεντῶν των. Οί άλλοι δύο όμως, οί παριστάνοντες τὸν εθνικόφρονα; Υπάρχει ή εξήγησις: «Κατάσχετος μωροφιλοδοξία των να κυβερνήσουν τὸν τόπον τούς οδηγεί από σφάλματος εις σφάλμα. Και ενώ αὐτή ή τακτική των, τούς ώδήγησεν εις αὐτοδιάλυσιν κομματικήν και εις καταδικάς επανειλημμένας, εκ μερους της Δαυδ, αντί να τούς συνετίσῃ τούς ώθει εις τὸν κατήφορον πού έχει ως τέρμα τὸν και αδα τού πολιτικού αφανισμού. Νομίζουν ότι μενολογία έλπισ τούς απέμεινεν ή υποστήριξις τού κομμουνιστοῦ. Καί γίνονται, εν παντι και πάντοτε, θλιβερά όργανά του. Όμως έχον γνώσιν οί φύλακες. Ο έλληνοικός λαός διαπιστώνει τάδιδοσθημάτα των έχει έμετακλήτως αποφασίσει την καταδικήν των. Δέν ανέχεται εκείνους οί οποιοί απορρίπτουν ως περριτά και τὰ τελευταία ρά ή της πολιτικής ευθιξίας και αξιοπρεπείας. Καί ή τιμωρία του, σκληρά και αδυσώπητος, θά επιτεσῃ ως πέλεκυς, όχι μόνον επί της καθαρῶς κομμουνιστικής τριάδος (Κ.Κ.Ε. Ε.Δ.Α.-ΔΕ) αλλά και επ' ολοκληρώ τής ανθελληνικής πεντάδος, συμπεριλαμβανόμενων και τῶν κ. κ. Μαρκεζίνης και Βενιζέλου.

Τό Κήρυγμα της Κυριακής

Η ΕΠΙΘΡΑΣΙΣ ΜΑΣ

Ένας θεός δικηγόρος πού μισούσε κάθε τι πού έσχετιζε το μετή θρησκεία, απέφασεν να πάγῃ και να εγκαταστήσῃ κάποιον όπου δέν ήτοχαν ούτε εκκλησία, ούτε χριστιανισμός, ούτε μια Αγία Γραφή. Δέν πέραςε, όμως, ένας χρόνος όταν έγραψε ένα γράμμα σ' έναν ιεροκήρυκα πρὸς την συμμαθητή του και τὸν παρακαλοῦσε να έλθῃ να εγκαταστήσῃ κ' αὐτός, εκει και να φέρῃ μαζί του όσον τὸ δυνατόν περισσότερα αντίτυπα τῆς «Αγίας Γραφῆς». Τὸν ήθελε ν' ἀρρίξῃ να κηρύττῃ και να ιδρύσῃ μια Έκκλησία. Να πῶς διετύπωσε τό πόρισμα τὸν από την εγκατάστασιν του στό τόπο αὐτό. «Έχω πεισθί ήγραψε ο δικηγόρος, ότι τόπος χωρὶς Χριστιανούς, χωρὶς εκκλησία, χωρὶς Αγίας Γραφές, μοιάζει πολύ με τὴν κόλασιν και είναι άνηθο για όποιονδήποτε άνθρωπο να ζῇ μέσα στην κόλασιν.

Αὐτή ήταν ή διαπίστωσις ενός άθεου δικηγόρου. Ήταν ειλικρινής. Όπως χάρις χριστιανούς και χωρὶς τὸν Λόγον τού Θεοῦ είναι κόλασις. Μεγάλη, λοιπόν, ή αποστολή και ή έπίδρασις τού χριστιανισμοῦ στόν κόσμο. Αλλοίμονο στόν κόσμο μας αν ο Χριστός δέν ήρχετο και αν δέν ήτοχαν μεταξύ μας μερικοί χριστιανοί πού είναι τό άλιος και τό φῶς τού κόσμου. Όμολογῶ πῶς ο κόσμος μας βρίσκεται βυθισμένος μέσα στο σκοτάδι, αλλά θά ήταν πολὺ λιγὸν σκοτεινός αν δέν ήτοχαν οί όληγοί εκεινοι πραγματικοί χριστιανοί πού επιδρῶν στον κόσμο σαν άλάτι και σαν φῶς.

Ήταν ο ίδιος ο Χριστός πού εἶπε στοὺς μαθητάς Του: «Ήμεῖς εἶπὲ τὸ άλιος της γῆς. υἱεῖς εἶπὲ τὸ φῶς τού κόσμου». Υπάρχουν ὡς σμένα πράγματα πού επιδρῶν ενεργητικῶς και άλλα πού ενεργῶν παθητικῶς. Τὸ άλάτι και τό φῶς επιδρῶν ενεργητικῶς. Μία πῆλις πού βράσκει πιάνω στό βουνό επιδρῶ παθητικῶς. Ο Θεός γρηγοροῦται και τὰ δύο εἶδη επιδράσεως. Είναι σαν τὰ ρολόγια. Μερικά ρολόγια κυτῶν και άναγ

γέλουν την ώρα. Άλλα ρολόγια δέν κυτῶν. Πρέπει να ρίξουμε τὴν ματιά μας στοὺς δείκτες των γιά να δοῦμε την ώρα. Υπάρχουν εκείνοι πού δραστηριοποιούνται και κάμνουν όδύρο για να άνακατήσουν τὴ διαφθορά πού παρκατηρείται στόν κόσμο μας. Υπάρχουν άλλοι, όμως, πού άποδύρο φωτίζουν τὸν άβυσσῶν μέσα στην κοιλιά της ζωῆς. Ο Θεός θέλει μερικούς βορυβώδεις και μερικούς άλορύβους. Τὸν καθενα όμως τὸν έκαμε γιά να επιδράσῃ στό περιβάλλον του. Στὴ φύσιν μερικές από τίς ισχυρότερες δυνάμεις δέν κάμνουν καθόλου θόρυβο. Ο ήλιος μας διατηρεῖ στη ζωή, άλλ' είναι σιωπηλός. Οί δικαιοὶ μιλῶν με τὸν βορυβῶν τῶν κυμάτων των. Γ' άστρα σιωποῦν, εἰς τὰ δάση μουμουρίζουν. Ο Αφρὸν ὠμίλησε, άλλ' ο Μωὺσῆς άφῃσε τὴν λαμπρότητα τού προσώπου του να επιδράσῃ.

Υπάρχει όμως, κάποιος κινδυνός—να νομίσουμε ότι εἴμεθα άλάτι και φῶς, ή πῆλις κειμένη επάνω σε βουνό, αλλά στην πραγματικότητα να εἴμεθα και ήμεῖς σάντιν και σκοτεινοί και να έχουμε ανάγκην της εξαγιστικῆς επάδρασεως τού Χριστοῦ στη ζωή μας.

Υπάρχει μία άλληθια πολλὴ πικρή και πολύ δύσκολή, αλλά πρέπει να τὴν πούμε. Ένας κακὸς Χριστιανισμός έχει διηγήσει περισσότερους ανθρώπους στην αἰτία και την άπιστία από όλους τούς έρβους τού Χριστιανισμοῦ. Ας προσέξουμε. Ο κόσμος μας περποκουδῖ, λέμε πῶς αντιστοιχοῦμε τὸν Χριστό, πῶς εἴμεθα τὸ φῶς Του, αλλά δέν είναι τόσο εκείνα πού λέμε πού προσέχουν οί ανθρωποι, άλλ' εκείνα πού κάμνουμε.

Νά, τί εἶπε ο Χριστός: Οὐτὸ λαμβάνω τὸ φῶς ὑμῶν εμπροσθεν τῶν ανθρώπων, ὅπως ἴδωσιν ὑμῶν τὰ καλά έργα και δοξάσωσιν τὸν Πατέρα ὑμῶν τὸν ἐν τοῖς οὐρανοῖς. Αλλά και τὸ αντίθετο υπονοεῖται. «Όταν οί άνθρωποι δοῦν τὰ κακά μας έργα, ενώ άκούσιν Συνέχεια εις την 2αν σελ.

ΤΟ ΗΡΩΪΚΟ ΣΟΥΛΙ

ΠΕΡΙΟΔΕΥΟΝΤΑΣ ΓΑ ΧΩΡΙΑ ΤΟΥ

ΥΠΟ ΤΟΥ κ. ΑΛΕΚΟΥ Ι. ΜΕΤΑΞΑ

Άρχες τού καλοκαιριοῦ στο Σούλι. Κι όμως καιρός βορρορός κ' άτμόσφαιρα πολλή δροσερή, σχεδόν κρύα. Ριγνόν τὸ κορμὸς, μα και όλη της ψυχῆς στη θέα τού θολοῦ πού τσίπιν, πού γιά πρώτη φορά αντικρίζεις.

Στό χῶρο τὸ «εμάτο δάδα και ιερότητα, στο χῶρο, πού αλλοιώνεται ανάμεσα απ τὰ περριμένα, τ' άνοπτακα βορνα τού Σουλίου, είναι κτισμένα τὰ πέντε Σουλιώτικα χωριά: ή Σαμονίβα, ο Αδλότοπος, οί Κοκκίλοι, ή Φροσίνη και τὸ Τσαγγάρι.

Η Σαμονίβα με τὰ εἰκόσι σπιτάκια της βλέπει πρὸς τὸ κοινὸ Κόρυν, τὸ δίχως μοναστήρι—από καιρό—και διχως Καλόγγο. Κι όμως, καθώς τὸ κοιτάζεις τὸ βράδυ, μεσ' τὸ σούφισμα, αὐτὸ τὸ Κόρυν τὸ αἰώνιο, θαρρεῖς πῶς βλέπεις κατάκορα και μοναστήρι και Σαμονήλ—δουβιο, άσάλευτο, απορροστικῶς—μὲ τὸ δαυλὸ στό χέρι...

Η Σαμονίβα, με τὰ εἰκόσι σπιτάκια της, ήτανε γιά με παρεθλὸν στό χῶρο τού έακου στοῦ Σουλίου, τού μεγάλου χωριοῦ τῶν Σουλίων με τὰ 400 σπιτία του, πού σῶζονται άόλημ τὰ εἰστιά τους. Γι' αὐτὸ έκτισαν εκεί και τὸ σχολειό, τὸ δικατήριον. Μα ο χῶρος αὐτός αποφαστικῶς, τελικά, να μείνῃ άνέπαρος, με τ' άγρόδια του τὰ ιστορικά. Έτσι ή Σαμονίβα έμεινε εκεί πού είναι, απέναντι απ τὸ Κόρυν. Και τὸ σχολειό της μένει εκεί πού κτισήθηκε, μακριά της, έρημο και μόνο. Τὰ βράδια, πού τὰ παιδιά γυρίζουν στο χωριό, στό σπιτία τους, έρημος και μόνος μένει κ' ο Αδλότοπος. Μένει εκεί με τὸν έαυτό του μόνον, με τὴν αἰσθη τὸν μόνον και τὴν συνειδήσῃ του, πού άένα τὸν προσποδοῦν με έγκαρτησῃ!

Στὴν αἰλή του σχολειοῦ, Ν.Α., είναι στημένη μία στήλη αναθωρακτική, με τίς μαρμαρίνες πλάκες, πού τὴν επικαλύπτουν, δεμένες με καλὸ δαδί. Ο έγκεινός εἰς και καιρό αναδύθηκε—μὸς εἶπαν—σεισμός τὸ έδαφος, σεισμός κ' οί στήλῃ, ξεκίνησαν οί πλάκες της κ' έπεσαν. Τίς ξανάβαλαν στη θέση τους και τίς έδεσαν με καλὸ δαδί. Και με νουν εκεί εἰσι δεμένες, με τὸ καλὸ δαδί. Φαίνεται θά είναι γερὰ δεμένες, γιά να μὴν πέφτουν. Θά μείνουν άρα γε, εἰς τὴν πόλιν καιρό; Και τὰ καμάκια, πού έρεσαν, γιά να περιτορίζουν τὴ στήλῃ, θά μείνουν εκεί, πεταμένα γύρω καθώς είναι, ή καί θά γινῇ και οί πλάκες της στήλῃς τὸ στερεωθῶν δυν πῶς πρέπει και τὰ καμάκια θά μῶνν στη θέση τους;

Η Σαμονίβα, με τὸ σχολειό τόσο μακρὸν της, στην οδία δέν έχει σχολειό. Λέω, πῶς δ' άποκήσῃ. Πιστεύω, πῶς θά πάνε καλά τὰ πράγμα τὰ στην περιφέρεια και θ' αποκτήσῃ. Και τὸ δικατήριον πού είναι στο Σούλι, εἰς γινῇ περιττότερο τουριστικόν, εἰς μείνῃ γιά τὸς προσκενητῶς πού έτοιμ κ' άρά, φτάνουν στο Σούλι, τ' άνοπτακα.

Γιά να πῶς στη Σαμονίβα δλο άνηροφῆς, δύο και μισή περίπου ὡρες άνηροφῆς εἰς, στη θηλική σκιά της Τεβέλλαντας, αν ήχῃ κυνογάρι, περριὰς καθάλλιστος. Αν όχι, έπεσεθῆς. Γιά καιὸ και γιά καιὸ έπεσεθῆς, γιάτι ο γάροντας, κάτω στο βράβρο, περριμένει σκληρὸς κ' άπονος.

Τὸ κοντινότερο στη Σαμονίβα χωριό, Βορειοδυτικῶς του είναι ο Αδλότοπος. Αὐτὸ ὡρες με ταχύποδο μονάκι, σὲ φτάνω γιά να πῶς απ τὴ Σαμονίβα στον έμορφο Αδλότοπο. Πέρα απ τὸν Αδλότοπο σὲ άπόστασιν 3/4 της ὡρας βόρρος εἰς τὸς Κοκκίλους, ὅμοιο φο χωριό και τοῦτο, με άξολογῃ, ὅπως κ' ο Αδλότοπος βιάσθη.

Δελάς δύο χωριά. Η Φροσίνη, σὲ άπόστασιν μίας ὡρας απ τὸς Κοκκίλους και τὸ Τσαγγάρι σὲ άπόστασιν μίας ὡρας απ τὴ Φροσίνη και μισῆς ὡρας απ τὸν Αδλότοπο. Απ τὸ Τσαγγάρι εἰς τὴ Γλυκή, πού βόρρος άποκλίνητο γιά να έπικουανήσῃς με τὸν άλλο κόσμο ή άπόστασιν υπερβαίνει τίς τέσσερες ὡρες.

Οί κάτοικοι τῶν χωριῶν τού Σουλίου, έκτός της Σαμονίβας, πηγαίνουν στην Παραμυθιά κ' απ τὸ μονοπάτι τού Γορίλλα (Σταυρός).

Εἶναι, αλλήθως, τρομερὸν ν' άνεβοκατεβάνῃς, από τὸ περριπάτι αὐτό, τὸ Γορίλλα. Σὺ καθῶνται τὰ γόνατα. Κι όμως οί Σουλιώτες τῶχον γιά παι γινῖδι. Ξεκινῶν πολλὸ πορὶ γιά τὴν Παραμυθιά και γυρίζουν στό χωριό τους τ' άπνευμα ή τὸ βράδυ.

Περριόν τὸ δρόμο μονοπάτι, γιά να έπικουανήσῃς με τὸν κόσμο, γιά να κάμουν τίς μεταφορῆς τους, γιά να κάμουν τίς δουλειές τους, γιά να δέξων, πῶς είναι στη ζωή κ' αὐτοί.

Οί κάτοικοι τῶν χωριῶν τού Σουλίου ζοῖν μόνο με τὴν κτηνοτροφία. Ζοῖν με στεναγμὸς και βάσανα. Ο τίπος εἰναι στενός και τὰ ζῶα δέν βοῖσκον άσκατῇ τροφῇ. Τὰ τρέφουν με τὰ δάνα της Τράβας. Τὰ ζῶα είναι, άνάλογα με τὸν πληθυσμό, λίγα. Κι ή στενότητα τού βλῆκῃμου τὸ πον δέν επιτελείται τὴν αἰσθησιν του. Πῶς, λοιπόν, θά ζήσουν; Και πῶς θά πληρώσουν τὰ βαρεὰ γρῆς τους, στην Τράβας; Εἶναι αλλήθως, καθώς φαίνεται, αὐτὰ πού λέε οί κά

τοικοί τού Σουλίου γιά τὴν βασιανισμένη ζωή τους.

Οί κάτοικοι τῶν πέντε χωριῶν τού Σουλίου είναι εὐγενικοί και φιλόξενοι, τόσο πῶς σὲ κάμουν να τούς άγαπήσῃς. Και καθώς τούς άκούς να μιλῶν γιά τὰ βάσανά τους τούς συμπαθεῖς.

Να εἶχαν τουλάχιστο δρόμους. Να είχαν ένα γιατρό. Να μὴν επέθαναν ὅσοι άρροσταῖον, ὅσοι θά μπορούσαν, από κείνους πού άρροσταῖον να ζήσουν. Αν είχαν δρόμους κ' αν είχαν γιατρό δέν θά πέθαναν. Αὐτὸ λέει οί κάτοικοι τῶν πέντε χωριῶν τού Σουλίου. Και δέν θά τὸ ξεχάσω ποτέ!

Δικατήρια, Οικοκορική σχολή, γιατρός και δόμορος και στοργή και φροντίδα χρειάζονται τὰ χωριά τού Σουλίου.

Έλπιζω να γίνουν όλα. Κι ο δόμος, πού έχει άρχισῃ απ τὴ Γλυκή γιά τὸ Τσαγγάρι και άρκετὰ έχει προχωρήσει. Και τὰ δικατήρια, πού οί μελέτες τους έχουν συνταχθῇ, και Οικοκορική Σχολή ή Σπύτι Παιδιῶν είναι δυνατό να γινῇ και γιατρός να σταλῇ στον Αδλότοπο ή τὸ Τσαγγάρι.

Όλα μπορεί να γίνουν. Και πιστεύω, πῶς θά γίνουν. Γιατί οί κάτοικοι τῶν πέντε χωριῶν τού Σουλίου άξίζουν τὴν στοργή και τὴν φροντίδα ὅλων μας κ' άξίζουν τὴν ἀγάπη μας. Τὴν δική μου τουλάχιστο ἀγάπη, εἰς είναι βέβαιη, πῶς τὴν έχουν άπεριόριστη, βαθεῖα κ' εὐκαρινή.

Ηγουμενίτσα 9-7-1959

Α. Ι. ΜΕΤΑΞΑΣ

ΟΙ ΕΝ ΑΜΕΡΙΚΗ ΘΕΣΠΡΩΤΟΙ ΠΙΣΤΟΙ ΘΕΜΑΤΟ ΦΥΛΑΚΕΣ ΤΩΝ ΙΔΑΝΙΚΩΝ ΤΗΣ ΗΠΕΙΡ. ΨΥΧΗΣ

ΚΑΙ ΑΛΛΗ ΕΝΙΣΧΥΣΙΣ ΥΠΕΡ ΤΟΥ ΠΛΟΥΤΙΣΜΟΥ ΤΟΥ ΝΟΣΟΚΟΜΕΙΟΥ ΦΙΛΙΑΤΩΝ

τοῖσαν 950 δολάρια δια τὴν προμήθειαν ενός μηχανήματος ηλεκτροκαρδιογράφου και ενός ηλεκτρικοῦ στηθασκοπίου δια τὰς ανάγκας τού Νοσοκομείου Φιλιατῶν.

Τὸ άνωτέρω ἔδελφάτον

έδώρησεν εις τὸ Νοσοκομεῖον και τὸ άσθενοφόρον αὐτοῖς νητοῖν, δια τού ὁποῖου πολλά έπετελέσθησαν διότι μετεφέρθησαν εγκαίρως εις τὸ Νοσοκομεῖον πάρα πολλοί βαρεῶς άσθενούντες εις τούς ὁποίους παρεχηθή ή δούσα περίθαλψις, και εσώθη οὕτω ή ζωή των.

Οὕτω άποδεικνύεται ὁ ερρηκτός δεσμός τῶν έννητευ-

μένων μας με τὴν πατρίδα και ὁ διακαής πόθος των να τὴν ἴδουν εὐημερούσαν. Έκ μερους τῶν εἰς συμπατριωτῶν των, εκπράξμεν τὴν εὐγνωμοσύνην και τὰς διαπύρους εὐχάς δια τὴν πρόδόν των ἐν τῇ ξένῃ. Εὐχόμεθα δὲ ὅπως τὸ θερμόν ένδιαφέρον των δια τὴν πατρίδα παραμείνῃ αἰετοῦ.

ΤΑ ΕΡΓΑ ΚΑΛΑΜΑ

Τί προβλέπεται να γίνουν

Ο Βουλευτής κ. Άθανασάκος σχετικῶς με τὰ έργα Καλαμά γνωρίζει ότι κατόπιν επιτοπίου μελέτης ὑπο τού άρμεδίου της Δηντου ὑδραυλικῶν κατασκευῶν τού ὑπουργεῖου κ Τριανταφυλλίδης δημοπρατεῖται ή έκτέλεσις δια τὸ τρέχον έτος έργων αντιπλημμυρικών και προστατευτικῶν τὰ ὁποία περιλαμβάνουσι φράγμα έκτροπῆς συρματοκαλάμου, λιθοτομηντοφακέλλους, κατά μήκος νέας κοίτης πρὸς άποτροπήν πλημμυρῶν και διασκέυην άναχωμάτων εις ὁδούς προϋπολογισμοῦ δαπάνης 3.500.000 δρχ.

Έτερον τοῦτου έργου ὅπως είναι ή διάδρασις τῶν χωμάτων της νέας κοίτης έχει άνατεθῇ εις Γ.Ι.Μ.Ο.Α.

Από τού επομένου έτους είναι φυσικόν ν' άρχίσουν τὰ μεγάλα έργά αὐτα προβλέπονται εις

τὸ πρόγραμμα τῶν έργων Καλαμά.

Ας μὴ άνησυχῇ ή δολιός λόγος της άποτυχῆς τού άρμεδίου της βαρροῦ πολιτικοῦ, εφημερῆς της ὁδοῦ Παραλῶς.

Ο ΝΕΟΣ ΝΟΜΑΡΧΗΣ

Αὐτὸν με τὸ Φερμύποστ άρρίκει οί ο νέος Νομάρχης κ. Γουδής.

Εἰς τὸ προσεχές φύλλον κ' Η «ἐγκαταλείπει μένη ἐπαρχία Πάρης».

Υπό τὸν ε.α. Συναρχοῦ και Πολιτευτοῦ κ. Αναστασίου Ράπτη.

Εἰς τὸ προσεχές φύλλον κ' Η «ἐγκαταλείπει μένη ἐπαρχία Πάρης».

Υπό τὸν ε.α. Συναρχοῦ και Πολιτευτοῦ κ. Αναστασίου Ράπτη.

ΔΙΑ ΓΙΔΕΤΕ

ΤΟ «Θ. ΒΗΜΑ»

Εἰς τὸ προσεχές φύλλον

κ' Η «ἐγκαταλείπει μένη ἐπαρχία Πάρης».

Υπό τὸν ε.α. Συναρχοῦ και Πολιτευτοῦ κ. Αναστασίου Ράπτη.

ΔΙΑ ΓΙΔΕΤΕ

ΤΟ «Θ. ΒΗΜΑ»

Εἰς τὸ προσεχές φύλλον

κ' Η «ἐγκαταλείπει μένη ἐπαρχία Πάρης».

Υπό τὸν ε.α. Συναρχοῦ και Πολιτευτοῦ κ. Αναστασίου Ράπτη.

ΔΙΑ ΓΙΔΕΤΕ

ΤΟ «Θ. ΒΗΜΑ»

